

UUT'T OLDE VODDEN

Marskramers waarn dr vröger
ok,
Door hei vaste wels van elèzen,
Dee leepen mees boerderiejen af,
Hier zol drok zo éne wèzen.
Denk ie dat tat schoojers bunt
Dan heb iej ut wel mis!
Hooewel, moor deur anderen dan
Schoojen hier wel veur ekom'n is.

Der waarn dr toè nog al vòlle,
Dee soms „de boer op” gingnen,
En zo dan ok de dag deur
Wel't één en ander vingen.

Somgen zollennog al bretòl
nSchraapkorfken eerpels
vragen,
Moor de meeste van dee luu
Dörven dat neet goed te woagen.

Hadden dörm negoosie bie j zich,
Prulláriaé, heel niks weerd,
Zo-genaamd um dat te ruilen,
Deur de tied hadden ze eleerd
Dat zee wat ze heb'n wollen
(tWas neet veur niks evroagd)
Dan veur niks wel kriègen zol'n.

Zo halen dee dus eur kosjen
Toè bie j de boern hier op,
Moor was zon boer wat willug
Dan wier tzachjes strop!
Gaf e zon meültjen eerpels,
Wat mèèl, nstuksken wos of spek
Dan konne dr vas op reknen
Dan wodden ut al gaw te gek!
Hee kreeg tan ál meer anloop,
Zoas biejen komt op bloeme af
Kwam dat soort luu bie j um
Tut dat e dan niks meer gaf.

Moor'kvon dee marskramer
Woor ik zo net òver begon
Dat dee'tzó neet zol willen,
En door ok wied bōven-ston!
Vól plaassen in de provincie
Hef dèn toè af-esmokst,
Nee, ut ging nièt van zelf,

Hee hef ter wel veur ebokst.
Dee keerl, as marskramer dan
Ston hier as goed bekend,
Had altied ringe in zn oorne,
tWas een neet zo grote vent.

Hee heitten Broeks en wonen
In Wichgem woor hee ok
Een klein winkeltjen had,
Moor door leep ut neet drok.
Hee kon door wod'n emist,
kGleuve d'winkel dee de vrouw,
Deur zo bie j te springen
Kon hee dus altied op sjouw.

Met 'nkasjen op zien rugge,
dKaste was van mooi broèn holt,
Door hing ndekeitje òver,
Dat was veur ut beholt.
Zo kwamme ok toè bie j ons
Af en toè dan wel us langs,
Mien mooder koch wel nbetjen
Als wast wel wat duur zo mangs.

As e zo de kōkken in kwam.
Zol e noa een stoël dan goan
' Leet zich op de hoekke zak'n
Tut tkasjen op d'stoel zol stoan.
Hee dee dan de rième lōs,
Onder was tat nsoort ceintuur

Oaver de scholder twee rième
Zatten ok dooran vas secuur.
De kaste ston dan op de stoël,
Wat von ik ten mooi ding!
Wie j blagen kekken d'ogen uut
Hoè ut tan wieter ging!

An weerskant de kleine laadjes
Bōven mekare, leuk was tat
Int midden nvak met schepkus
Woor tgroter grei in en op zat.
nMansluuhemdruk had e neet
Das te groot um met te nem'n
Wel heupe mooi klein spul
Zolle in ut kasjen hemmem!
Nòolde, kneupe, klōskus goorn,
Heel vòlle blinkent grei!
Wie j kek'n soms slim begeerug
Noa wat in de lèèdjes lei!
Eèn veur éne dee hee dee lōs
En zolle wie dat moois zeen!
Gin wonder dat de mooders
De knippe dan lōs deen.

De mense waarn toè gaw tevrèè
Ze wazzen met weinug ook bliej!
Jō, bie j ut buutenlèven door
Heurn de marskramer ook bie j!

Ome Jehan